Nr 38

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 5 kwietnia 1948 r.

131

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 lutego 1948 r.

w sprawie ustalenia wzoru legitymacji specjalnej i znaczka legitymacyjnego dla pracowników ochrony skarbowej.

Na podstawie § 7 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 5 sierpnia 1947 r. o organizacji i zakresie działania ochrony skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 307) zarządzam, co następuje:

1) Ustala się wzór legitymacji specjalnej i znaczka legitymacyjnego dla pracowników ochrony skarbowej — jak podano w zał. NrNr 1 i 2.

2) Legitymacja specjalna jest dokumentem stwierdzającym tożsamość i upoważniającym do wykonywania czynności, określonych w legitymacji, którym pracownik ochrony skarbowej winien legitymować się przy pełnieniu czynności służbowych.

3) Do wystawiania legitymacyj specjalnych uprawnione są:

a) dla pracowników zatrudnionych w Głównym Inspektoracie Ochrony Skarbowej i dla Okręgowych Inspektorów — Główny Inspektorat Ochrony Skarbowej.

b) dla pracowników zatrudnionych w Okręgach i Rejonowych Inspektoratach Ochrony Skarbowej — Okręgowe Inspektoraty Ochrony Skarbowej.

4) Wystawianie, wydawanie, wycofywanie, przechowywanie i niszczenie unieważnionych legitymacji oraz postępowanie w przypadkach zniszczenia, zagubienia i t. p. utraty legitymacji specjalnej winno się odbywać przy analogicznym zastosowaniu instrukcji Prezydium Rady Ministrów, podanej do wiadomości i stosowania zarządzeniem z dnia 21 czerwca 1947 r. Nr D. I. 14666/2/47.

5) Z chwilą ustania obowiązku pełnienia czynności, do którego było przywiązane posiadanie legitymacji specjalnej, pracownik winien ją bezzwłocznie zwrócić swej władzy służbowej.

6) Znaczek legitymacyjny służy do legitymowania się w przypadkach, gdy legitymowanie się legitymacją specjalną jest w danych okolicznościach utrudnione lub ze względu na szybkość lub tajność działania niewskazane.

7) Znaczkiem legitymacyjnym ochrony skarbowej jest znaczek okrągły metalowy z tombaku srebrzonego i oksydowanego, średnicy 32,5 mm, z napisem w otoku: „Ochrona Skarbowa" i numerem kolejnym, zawierający na płaszczyźnie godło państwowe o średnicy 21 mm, zaopatrzony w zakrętkę mosiężną srebrzoną z wytłoczonym napisem „Mennica Państwowa".

8) Znaczki legitymacyjne wykonywa wyłącznie Mennica Państwowa na zamówienie Głównego Inspektoratu Ochrony Skarbowej.

9) Numer przydzielonego znaczka legitymacyjnego winien być umieszczony w legitymacji specjalnej pracownika.

10) Do obowiązku zwrotu znaczka legitymacyjnego ma analogiczne zastosowanie przepis punktu 5 niniejszego zarządzenia.

11) Za odpowiednie przechowywanie i używanie znaczka legitymacyjnego odpowiedzialność ponosi pracownik ochrony skarbowej, któremu znaczek został przydzielony.

12) Znaczki legitymacyjne, które z powodu zużycia, uszkodzenia, zwinięcia urzędu lub też z innych powodów nie mogą być nadal używane, winny być bezzwłocznie przekazane przez Okręgowy Inspektorat Głównemu Inspektorowi Ochrony Skarbowej. Znaczki uszkodzone i zużyte Główny Inspektorat przekazuje Mennicy Państwowej do zniszczenia.

13) Dla celów kontrolnych należy prowadzić ewidencję obejmującą wydane legitymacje specjalne i znaczki legitymacyjne.

Ewidencję prowadzą:

a) Główny Inspektorat Ochrony Skarbowej centralnie dla wszystkich jednostek podległych i dla pracowników Głównego Inspekoratu;

b) Okręgowe Inspektoraty Ochrony Skarbowej dla pracowników Okręgowego Inspektoratu i Rejonowych Inspektoratów Ochrony Skarbowej;

c) Rejonowe Inspektoraty Ochrony Skarbowej dla pracowników Rejonowego Inspektoratu.

Sposób prowadzenia ewidencji określi Główny Inspektorat Ochrony Skarbowej.

14) W przypadku zagubienia, zniszczenia, kradzieży i t. p. znaczka legitymacyjnego, pracownik ochrony skarbowej, któremu przydzielony został znaczek, obowiązany jest o tym powiadomić bezzwłocznie swą władzę przełożoną, podając datę, miejsce i inne okoliczności, w jakich utrata nastąpiła.

O unieważnieniu utraconego znaczka legitymacyjnego Główny Inspektorat Ochrony Skarbowej ogłasza w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu.

15) W przypadkach określonych w punkcie 14 ustęp pierwszy bezpośrednio przełożona władza służbowa przeprowadza dochodzenie.

Jeżeli w wyniku dochodzenia stwierdzona zostanie wina pracownika, ponosi on, niezależnie od odpowiedzialności służbowej, koszta związane z unieważnieniem utraconego i sporządzeniem nowego znaczka legitymacyjnego.

16) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu
(—) **K. Dąbrowski**

Załącznik Nr 1 do zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 lutego 1948 r.

WZÓR SPECJALNEJ LEGITYMACJI DLA PRACOWNIKÓW OCHRONY SKARBOWEJ.

Strona 1

RZECZPOSPOLITA POLSKA

godło państwowe

Strona 2

Fotografia 45 × 63 mm na białym tle bez nakrycia głowy

m. p.

podpis własnoręczny

Znaczek legitymacyjny Nr . . . .
Ważna na rok wystawienia . . . . . .
Ważność legitymacji przedłuża się na rok . . .

m. p.	m. p.	m. p.	m. p.
19 . . r.	19 . . r.	19 . . r.	19 . . r.

Strona 3

pieczęć podłużna wystawcy

LEGITYMACJA Nr . . . . .

nazwisko

imię (imiona)

stanowisko (tytuł służbowy)

upoważniony jest do przeprowadzania rewizji, zatrzymania osób i rzeczy oraz prowadzenia dochodzeń — w granicach określonych prawem karnym skarbowym (Dz. U. R. P. Nr 32 z r. 1947, poz. 140) i dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr 36 z r. 1938, poz. 584), jak również do przeprowadzania kontroli — w granicach określonych ustawą z dnia 2 czerwca 1947 r. o zwalczaniu drożyzny i nadmiernych zysków w obrocie handlowym (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 218).

. . . . dn. . . . . , 19 . . r.

m. p.

podpis

Uwaga: Format papieru A 6.

Zał. Nr 2 do zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 lutego 1948 r.

Wzór znaczka legitymacyjnego dla pracowników Ochrony Skarbowej.

(Przedruk z Monitora Polskiego z dnia 16 marca 1948 r. Nr 30, poz. 112).

132

ZARZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 10 stycznia 1948 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Wojskowe Zakłady Motoryzacyjne".

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3. I. 1947 o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42), zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wydziela się z administracji państwowej Ministerstwa Obrony Narodowej zakłady wojskowe i tworzy się przedsiębiorstwo państwowe prowadzone w ramach narodowych planów gospodarczych, według zasad gospodarki handlowej pod nazwą: „Wojskowe Zakłady Motoryzacyjne — przedsiębiorstwo państwowe", zwane dalej „przedsiębiorstwo".

§ 2.

Przedsiębiorstwo ma siedzibę w Warszawie.

§ 3.

Przedmiotem działania przedsiębiorstwa jest:

a) zakładanie, organizowanie i prowadzenie wojskowych zakładów i warsztatów motoryzacyjnych,

b) remontowanie i montowanie sprzętu motorowego i części do niego, dla potrzeb wojskowych;

c) szkolenie w dziedzinie motoryzacji fachowych kadr wojskowych.

§ 4.

Zwierzchni nadzór państwowy nad przedsiębiorstwem sprawuje Minister Obrony Narodowej.

§ 5.

Przy przedsiębiorstwie powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów.

§ 6.

Organem zarządzającym przedsiębiorstwa jest Dyrekcja powoływana i zwalniana przez Ministra Obrony Narodowej, składająca się z Dyrektora Naczelnego reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz podległych Dyrektorowi Naczelnemu dwóch Dyrektorów zarządzających (Vice-Dyrektorów).

§ 7.

Do ważności zobowiązań zaciąganych przez przedsiębiorstwo wymagane jest współdziałanie zgodnie z uprawnieniami przewidzianymi w statucie:

a) dwóch członków Dyrekcji łącznie, albo

b) jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictwa, albo

c) dwóch pełnomocników handlowych łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

§ 8.

Przekazaniu na rzecz przedsiębiorstwa ulega majątek Skarbu Państwa oznaczony przez Ministra Obrony Narodowej.

Minister Obrony Narodowej zarządzi protokularne przekazanie przedsiębiorstwu majątku nieruchomego w zarząd i użytkowanie a ruchomego na własność.

§ 9.

Szczegółowe zasady organizacji i zakres działania przedsiębiorstwa ustali statut nadany przez Ministra Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania, ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 10.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1948.

Minister Obrony Narodowej
w/z (—) **Marian Spychalski**
Generał Broni

Minister Skarbu
(—) **Konstanty Dąbrowski**

Prezes Centralnego Urzędu Planowania
w/z (—) **Kazimierz Sokołowski**

(Przedruk z Monitora Polskiego z dnia 16 marca 1948 r. Nr 30, poz 107).

133

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 18 lutego 1948 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Centrala Techniczna“.

Na podstawie art. art. 1 i 16 dekretu z dnia 3. I. 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Utworzona na podstawie zarządzenia Ministra Przemysłu z dnia 17 sierpnia 1945 r. znak BOP/1817/45/Dz. Rz./A „Centrala Techniczna“ działać będzie nadal w ramach narodowych planów gospodarczych wg zasad gospodarki handlowej i postanowień niniejszego zarządzenia pod nazwą „CENTRALA TECHNICZNA“ — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione,“ zwane dalej „przedsiębiorstwo“.

§ 2.

Przedsiębiorstwo ma siedzibę w Warszawie.

§ 3.

Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa jest:

1) Zaopatrywanie, ze źródeł krajowych i zagranicznych, przemysłu państwowego w narzędzia, przyrządy i artykuły techniczne wg listy grup towarowych zatwierdzonej przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

2) Rozdział i rozprowadzanie artykułów objętych powyższą listą.

3) Opracowywanie danych w zakresie planowania zaopatrzenia i sporządzanie bilansów materiałowych dla Ministerstwa Przemysłu i Handlu na artykuły objęte wyżej wymienioną listą.

§ 4.

Nadzór państwowy nad przedsiębiorstwem sprawuje Minister Przemysłu i Handlu.

§ 5.

Przy przedsiębiorstwie powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów.

§ 6.

Organem zarządzającym przedsiębiorstwa jest Dyrekcja, powoływana i zwalniana przez Ministra Przemysłu i Handlu i składająca się z Dyrektora Naczelnego, reprezentującego Dyrekcję samodzielnie, oraz z podległych Dyrektorowi Naczelnemu trzech Dyrektorów.

§ 7.

Do ważności zobowiązań zaciąganych przez przedsiębiorstwo wymagane jest współdziałanie, zgodnie z uprawnieniami, przewidzianymi w statucie:

a) dwóch członków Dyrekcji łącznie, albo
b) jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictwa, albo
c) dwóch pełnomocników handlowych łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

§ 8.

Przekazaniu na rzecz przedsiębiorstwa ulega majątek Skarbu Państwa, oznaczony przez Ministra Przemysłu i Handlu.

Minister Przemysłu i Handlu zarządzi protokularne przekazanie przedsiębiorstwu majątku nieruchomego w zarząd i użytkowanie, a ruchomego na własność.

§ 9.

Szczegółowe zasady organizacji i zakres działania przedsiębiorstwa ustali statut nadany przez Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania, ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 10.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

za Ministra Przemysłu i Handlu
(—) E. Szyr

Minister Skarbu
(—) K. Dąbrowski

Prezes Centralnego Urzędu Planowania
(—) Cz. Bobrowski

(Przedruk z Monitora Polskiego z dnia 16 marca 1948 r. Nr 30, poz 108).

134

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 27 lutego 1948 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Centralne Biuro Obrotu Maszynami".

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3. I. 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się co następuje:

§ 1.

Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe, prowadzone w ramach narodowych planów gospodarczych wg zasad gospodarki handlowej pod nazwą „Centralne Biuro Obrotu Maszynami przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione", zwane dalej „przedsiębiorstwo.".

§ 2.

Przedsiębiorstwo ma siedzibę w Warszawie.

§ 3.

Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa jest wykonywanie czynności związanych z gospodarką maszynami wymienionymi w liście zatwierdzonej przez Ministra Przemysłu i Handlu, a w szczególności:

1) prowadzenie ewidencji maszyn na terenie całego Państwa,
2) zaopatrywanie przemysłu w maszyny ze źródeł krajowych i zagranicznych,
3) dokonywanie napraw,
4) opracowywanie materiałów i wniosków dla właściwych władz i instytucji w zakresie:
   a) ustalania zapotrzebowania rynku krajowego,
   b) planowania produkcji maszyn,
   c) ustalania przydziału i kolejności dostaw,
   d) tranzakcji importowych i eksportowych,
   e) organizacji warsztatów remontowych oraz produkcji części wymiennych,
5) dokonywanie na zlecenie władz oraz osób prawnych i fizycznych:
   a) opinii o racjonalnym wykorzystaniu maszyn,
   b) ekspertyz, szacunków i porad.

§ 4.

Nadzór państwowy nad przedsiębiorstwem sprawuje Minister Przemysłu i Handlu.

§ 5.

Przy przedsiębiorstwie powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów.

§ 6.

Organem zarządzającym przedsiębiorstwa jest Dyrekcja powoływana i zwalniana przez Ministra Przemysłu i Handlu i składająca się z Dyrektora Naczelnego, reprezentującego Dyrekcję samodzielnie, oraz z podległych Dyrektorowi Naczelnemu trzech Dyrektorów.

§ 7.

Do ważności zobowiązań zaciąganych przez przedsiębiorstwo wymagane jest współdziałanie, zgodnie z uprawnieniami przewidzianymi w statucie:

a) dwóch członków Dyrekcji łącznie, albo
b) jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictwa, albo
c) dwóch pełnomocników handlowych łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

§ 8.

Przekazaniu na rzecz przedsiębiorstwa ulega majątek Skarbu Państwa oznaczony przez Ministra Przemysłu i Handlu.

Minister Przemysłu i Handlu zarządzi protokularne przekazanie przedsiębiorstwu majątku nieruchomego w zarząd i użytkowanie a ruchomego na własność.

§ 9.

Szczegółowe zasady organizacji i zakres działania przedsiębiorstwa ustali statut nadany przez Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania, ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 10.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

za Ministra Przemysłu i Handlu
(—) E. Szyr

Minister Skarbu
(—) K. Dąbrowski

Prezes Centralnego Urzędu Planowania
(—) Cz. Bobrowski

(Przedruk z Monitora Polskiego z dnia 16 marca 1948 r. Nr 30, poz. 109).

135

ZARZĄDZENIE MINISTRA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ I MINISTRA ZIEM ODZYSKANYCH

z dnia 25 lutego 1948 r.

wydawane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w sprawie ustalenia wysokości udziału Komisarza Rządowego do spraw organizacji gospodarki mięsnej w opłatach targowych.

Na podstawie § 13 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 14 lutego 1939 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych o Komisjach nadzorczych nad obrotem zwierzętami gospodarskimi i drobiem, nad hurtowym obrotem mięsa, oraz nad organizacją targowisk (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 88) oraz § 2 ust. 2 i § 13 zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26 lipca 1947 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych, Aprowizacji, Administracji Publicznej oraz Ziem Odzyskanych w sprawie powołania Komisarza Rządowego do spraw organizacji gospodarki mięsnej (Dz. U. M. Przemysłu i Handlu Nr 11, poz. 185) zarządza się co następuje:

§ 1.

1. Zarządy gmin i inne osoby posiadające uprawnienia do prowadzenia targowisk zwierzęcych lub hal mięsnych albo urządzenia takie prowadzące winny pobierać w opłatach targowych sumy przypadające na koszty nadzoru zgodnie z art. 4 ust. 2 i art. 9 ust. 1 rozporządzenia Prez. Rzeczypospolitej z dnia 23. 10. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 678 z 1938 r.) na rzecz Komisarza Rządowego w związku z przejęciem przez niego funkcji komisji nadzoru rynku mięsnego.

2. Wysokość opłat targowych przypadających na rzecz Komisarza Rządowego ustala się jak następuje:

od każdej sztuki zwierzęcia:

a) bydła rogatego, jałowizny, koni . . 30 zł

b) cieląt, owiec . . . . 10 zł

c) trzody chlewnej (za wyjątkiem warchlaków) . . . . 25 zł

d) innych zwierząt (warchlaki, kozy) . 5 zł

z opłat za mięso:

a) z tuszy wołowiny i koniny . . . 10 zł

b) z ½ tuszy trzody chlewnej . . . . 20 zł

c) z tuszy cieląt, bukatów i owiec . . . 10 zł

d) z tuszy innych zwierząt . . . . . 5 zł

§ 2.

1. Kwoty powyższe powinny wpłacać instytucje i osoby wymienione w § 1 ust. 1 najpóźniej w ciągu 7 dni od daty zainkasowania opłaty do kasy Urzędu Skarbowego, właściwego dla danej miejscowości na dochód Ministerstwa Przemysłu i Handlu pg części XI dział 3 rozdział 11 § 24 na rachunek Komisarza Rządowego do spraw organizacji gospodarki mięsnej w Izbie Skarbowej w Warszawie.

2. Na pokrycie swoich wydatków instytucje i osoby wyżej wymienione potrącają 5% z sum zainkasowanych na rzecz Komisarza Rządowego, zawiadamiając go w terminach miesięcznych o wysokości zainkasowanych i przekazanych kwot.

§ 3.

Kontrola poboru opłat oraz wpłat przewidzianych w § 1 przysługuje Komisarzowi Rządowemu oraz jego Delegaturom lub osobom przez nich upoważnionym niezależnie od nadzoru innych organów rządowych i samorządowych.

§ 4.

Za prawidłowe pobieranie opłat na rzecz Komisarza Rządowego odpowiadają zarządy gmin, zarządcy targowisk i hal mięsnych lub inne osoby prowadzące targowiska, na których odbywa się obrót zwierzętami gospodarskimi i drobiem lub prowadzące hale mięsne.

§ 5.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Administracji Publicznej
w/z (—) **W. Wolski**

Minister Ziem Odzyskanych
w/z (—) **J. Dubiel**

Minister Przemysłu i Handlu
w/z (—) **E. Szyr**

Minister Skarbu
(—) **K. Dąbrowski**

(Przedruk z Monitora Polskiego z dnia 16 marca 1948 r. Nr. 30, poz 110).

136

OKÓLNIK

z dnia 30 marca 1948 r.

w sprawie zwolnienia komisantów Polskiej Agencji Drzewnej „Paged" od obowiązku prowadzenia ksiąg handlowych w latach 1947 i 1948.

Na podstawie art. 16 ust. 3 zdanie ostatnie dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 3, poz. 23) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 25 lutego 1948 r. o zmianie dekretu o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 94) Ministerstwo Skarbu zwalnia komisantów Polskiej Agencji Drzewnej „Paged" sp. z ogr. odp. w Warszawie będących osobami fizycznymi, a zajmujących się — na zlecenie kamitenta—sprzedażą materiałów drzewnych, a w szczególności materiałów budowlanych i stolarskich oraz różnych wyrobów i produktów drzewnych, od obowiązku prowadzenia ksiąg handlowych w latach podatkowych 1947 i 1948.

Podlegającą opodatkowaniu prowizję tych komisantów należy ustalać na podstawie prawidłowo prowadzonych ksiąg handlowych Polskiej Agencji Drzewnej „Paged" jako komitenta.

Polska Agencja Drzewna „Paged" obowiązana jest:

1) dostarczać właściwym urzędom skarbowym danych, dotyczących obrotów, dokonanych przez komisantów zwolnionych od obowiązku prowadzenia ksiąg handlowych oraz wysokości otrzymanej przez nich prowizji komisowej,
2) dopilnowywać i dokonywać kontroli wpłacania przez tych komisantów zaliczek na podatek obrotowy, przypadających od otrzymanej prowizji, do terytorialnie właściwych dla nich urzędów skarbowych w terminach przewidzianych dla tych wpłat w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 20 stycznia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 51).

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu zaznacza, że zwolnienie niniejsze nie dotyczy obowiązku komisantów, o których wyżej mowa, prowadzenia ksiąg handlowych, uproszczonych lub podatkowych, wynikającego z przepisów kodeksu handlowego lub innych przepisów prawnych.

Za Ministra Skarbu
Podsekretarz Stanu
Prof. Dr. L. Kurowski

(Znak Min. Sk. D. V. 4419/3/48).

137

OKÓLNIK

z dnia 30 marca 1948 r.

w sprawie zwolnienia komisantów Państwowej Centrali Handlowej — Centralne Biuro Sprzedaży Drożdży w Warszawie od obowiązku prowadzenia ksiąg handlowych w roku 1947 i 1948.

Na podstawie art. 16 ust. 3 zdanie ostatnie dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. r. 1946 r. Nr 3, poz. 23) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 25 lutego 1948 r. o zmianie dekretu o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 94) Ministerstwo Skarbu zwalnia komisantów Państwowej Centrali Handlowej działającej przez Centralne Biuro Sprzedaży Drożdży w Warszawie, zajmujących się — na zlecenie komitenta — sprzedażą drożdży, od obowiązku prowadzenia ksiąg handlowych w latach podatkowych 1947 i 1948.

Podlegającą opodatkowaniu prowizję tych komisantów należy ustalać na podstawie prawidłowo prowadzonych ksiąg handlowych Państwowej Centrali Handlowej (terenowych Biur Sprzedaży Drożdży) jako komitenta.

Państwowa Centrala Handlowa — Centralne Biuro Sprzedaży Drożdży w Warszawie — obowiązana jest:

1. dostarczać właściwym urzędom skarbowym (rewizyjnym) za pośrednictwem terenowych Biur Sprzedaży Drożdży, danych dotyczących obrotów, dokonanych przez komisantów zwolnionych od obowiązku prowadzenia ksiąg handlowych oraz wysokości otrzymanej przez nich prowizji komisowej ze sprzedaży drożdży,
2. dopilnowywać i dokonywać kontroli wpłacania przez tych komisantów zaliczek na podatek obrotowy przypadających od otrzymanej prowizji do terytorialnie właściwych dla nich urzędów skarbowych (rewizyjnych) w terminach, przewidzianych dla tych wpłat w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 20 stycznia 1946 r. Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 51).

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu zaznacza, że zwolnienie niniejsze nie dotyczy obowiązku komisantów, o których wyżej mowa, wynikającego z przepisów kodeksu handlowego lub innych przepisów prawnych, do prowadzenia ksiąg handlowych, uproszczonych lub podatkowych.

Za Ministra Skarbu
Podsekretarz Stanu
Prof. Dr. L. Kurowski

(Znak Min. Sk. D. V. 4260/3/48).

138

OKÓLNIK

z dnia 1 kwietnia 1948 r.

w sprawie kosztów uzyskania przychodów z prac architektów i inżynierów, związanych z robotami, objętymi państwowym planem inwestycyjnym, oraz wszelkich prac z dziedziny urbanistyki (planowania przestrzennego: krajowego, regionalnego, miast, wsi i in. osiedli).

Nawiązując do okólnika z dnia 21 października 1947 r., Nr D. V/9881/1/47 w sprawie norm szacunkowych zysku brutto i netto (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 35, poz. 329), Ministerstwo Skarbu zezwala na przyjmowanie w latach podatkowych 1947 i 1948 przy ustalaniu podstaw wymiaru podatku dochodowego dla wynagradzanych według norm Ministerstwa Odbudowy architektów i inżynierów z tytułu ich prac wykonywanych w związku z robotami, objętymi państwowym planem inwestycyjnym, oraz wszelkich prac z dziedziny urbanistyki (planowania przestrzennego: krajowego, regionalnego, miast, wsi i osiedli), kosztów uzyskania przychodów z wymienionych prac w wysokości od 30% do 75% tych przychodów W pozostałych przypadkach, jeśli chodzi o architektów, należy stosować normy dochodowości przewidziane w okólnikach z dnia 21 października 1947 r. Nr D. V. 9881/1/47 i z dnia 12 stycznia 1948 r. Nr D. V. 13871/3/47 — w sprawie średniej dochodowości z działalności naukowej, literackiej, artystycznej i publicystycznej (Dz. Urz. Min. Sk. z r. 1948 Nr 4, poz. 16).

Wysokość kosztów uzyskania przychodów należy przyjmować zgodnie z treścią zaświadczeń Ministerstwa Odbudowy lub podległych mu władz II instancji, wydawanych w powołaniu na okólnik niniejszy. Zaświadczenia te powinny zawierać wzmiankę o wysokości należnego wynagrodzenia za daną pracę, obliczonej według norm Ministerstwa Odbudowy. Okoliczność, że praca, z której przychód podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym, objęta jest państwowym planem inwestycyjnym, udowodnić winien zainteresowany. Jednym ze sposobów udowodnienia tej okoliczności będzie zaświadczenie inwestora, wskazujące, z jakiego działu, rozdziału, paragrafu i pozycji planu inwestycyjnego finansowane są te roboty. Okoliczność zaś, że dana praca jest pracą z dziedziny urbanistyki, stwierdzać będą w każdym konkretnym przypadku te władze planowania przestrzennego, które dały zlecenie na wykonanie tej pracy.

Przy okazji Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że w punkcie 1) lit. c) powołanego wyżej okólnka z dnia 12 stycznia 1948 r. prace architektów są podane przykładowo dla podkreślenia, iż ulga, przewidziana w pkt 1) lit. c) tego okólnika ma zastosowanie tylko w odniesieniu do autorów (twórców) projektów dzieł, a nie wykonawców. W związku z tym Ministerstwo Skarbu, zmieniając częściowo powołany wyżej okólnik z dnia 12 stycznia 1948 r. wyjaśnia, że wspomniana ulga ma mieć zastosowanie również i do innych sporządzanych przez architektów prac, jak np. projektów architektonicznych budowli o wartości artystycznej.

Podsekretarz Stanu
Prof. Dr. L. Kurowski

(Znak Min. Sk. D. V. 4889/3/48).

139

OKÓLNIK

z dnia 3 kwietnia 1948 r.

o wprowadzeniu czasu letniego.

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 2 października 1947 r. zarządza się wprowadzenie z dniem 18 kwietnia r. b. czasu letniego.

O godzinie 2-ej min. 00 dnia 18 kwietnia należy przesunąć wskazówki zegara o jedną godzinę naprzód.

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 12525/1/48).

140

OKÓLNIK

z dnia 3 kwietnia 1948 r.

w sprawie kas specjalnych przy urzędach miar.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że Główny Urząd Miar w porozumieniu z Biurem Kontroli przy Radzie Państwa i Ministerstwem Skarbu ustalił przepisy rachunkowo-kasowe dla specjalnych kas poborowych, istniejących przy urzędach miar.

Przesyłając oddzielnie po dwa egzemplarze tych przepisów dla każdej izby skarbowej oraz po jednym egzemplarzu dla pierwszych urzędów skarbowych w Warszawie, Lublinie, Poznaniu, Katowicach, Łodzi, Gdańsku, Wrocławiu i Bytomiu, Ministerstwo Skarbu jednocześnie wyjaśnia, co następuje:

1. Kasy urzędów miar posiadają przychodowe rachunki czekowe w P. K. O. z automatycznym przelewem pozostałości na rachunki bieżące, otwarte dla nich w organach skarbowych.
   Wszelkie wpłaty na rachunek urzędów miar, bez względu na to, czy dotyczą sum budżetowych czy też sum niebudżetowych, organy skarbowe mają zarachowywać na rachunki bieżące urzędów miar (kas urzędów miar) przyczym organy skarbowe, w których rachunki te nie są otwarte, przekazują wpłaty do właściwego organu skarbowego. Sumy wpłacone lub przelane z bezpośredniej dyspozycji kas urzędów miar, organy skarbowe zarachowują zgodnie z tą dyspozycją.
2. Organy skarbowe prowadzą rachunki bieżące urzędów miar (kas urzędów miar) na zasadach ogólnych z podziałem na sumy budżetowe (B) i niebudżetowe (NB) z tym, że na subkonto „B" zarachowują tylko sumy przekazane z kredytów budżetowych, wszystkie inne zaś sumy zarachowują na subkonto „NB". Pozostałości na subkoncie „B" podlegają z końcem roku budżetowego zablokowaniu i przelaniu na ogólny Zarząd Skarbowy.
3. W końcu Ministerstwo Skarbu nadmienia, iż wobec ustalenia wysokości zaliczek stałych dla urzędów miar w § 45 na wstępie wspomnianych przepisów, przeto osobne ustalanie wysokości tychże przez poszczególne izby skarbowe winno mieć miejsce tylko w przypadkach, gdyby zaszła potrzeba podwyższenia ustalonych norm.

za Dyrektora Departamentu
M. Zakrzewski

(Znak Min. Sk. D. III. 2074/7/48).

Poz.	TREŚĆ		Data	Znak	OrOs	GB	KS	OSK	OK	B	K	RK	C	ZPP	POD	PW	MOSt	P	EA	A	M	U	Sp	L	R				
131	Ustalenie wzoru legitymacji specjalnej i znaczka legitymacyjnego dla pracowników ochrony skarbowej.	Z	28 II. 1948 r.					X																					
132	Utworzenie przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Wojskowe Zakłady Motoryzacyjne".	Z	10 I. 1948 r.																						X				
133	Utworzenie przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Centrala Techniczna".	Z	18 II. 1948 r.																						X				
134	Utworzenie przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Centralne Biuro Obrotu Maszynami".	Z	27 II. 1948 r.																						X				
135	Ustalenie wysokości udziału Komisarza Rządowego do spraw organizacji gospodarki mięsnej w opłatach targowych.	Z	25 II. 1948 r.																						X				
136	Zwolnienie komisantów Polskiej Agencji Drzewnej „Paged" od obowiązku prowadzenia ksiąg handlowych w latach 1947 i 1948.	O	30 III. 1948 r.	D. V. 4419/3/48											X														
137	Zwolnienie komisantów Państwowej Centrali Handlowej — Centralne Biuro Sprzedaży Drożdży w Warszawie od obowiązku prowadzenia ksiąg handlowych w roku 1947 i 1948.	O	30 III. 1948 r.	D. V. 4260/3/48											X														
138	W sprawie kosztów uzyskania przychodów z prac architektów i inżynierów związanych z robotami, objętymi państwowym planem inwestycyjnym, oraz wszelkich prac z dziedziny urbanistyki.	O	1 IV. 1948 r.	D. V. 4889/3/48											X														
139	Wprowadzenie czasu letniego.	O	3 IV. 1948 r.	D. I. 12525/1/48																					X				
140	W sprawie kas specjalnych przy urzędach miar.	O	3 IV. 1948 r.	D. III. 2074/7/48								X																	

Komunikaty

Objaśnienie znaków:

OrOs	— dział	organizacyjny i osobowy
GB	— „	gospodarczy i budżetowy resortu
KS	— „	karny skarbowy
OSk	— „	Ochrony Skarbowej
OK	— „	obrotu pieniężnego i kredytu
B	— „	budżetowy
K	— „	finansów i podatków komunalnych
RK	— „	rachunkowo-kasowy
C	— „	ceł
ZPP	— „	zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	— „	podatków: obrotowego i dochodowego
PW	— „	podatku od wynagrodzeń
MOSk	— „	podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	— „	innych podatków bezpośrednich
EA	— „	egzekucji administracyjnej
A	— „	akcyz
M	— „	monopolów
U	— „	ubezpieczeń
Sp	— „	spółdzielczości
L	— „	likwidacyjny
R	— „	różnych
Z	—	zarządzenie
I	—	instrukcja
O	—	okólnik
Ob	—	obwieszczenie
Uch	—	uchwała

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych

Ministerstwo Skarbu unieważnia niewykorzystane blankiety pokwitowań z kwitariusza dla poborców skarbowych od Nr 059022a do Nr 059040a oraz blankiety pokwitowań z kwitariusza na podatek obrotowy w formie ryczałtu od Nr 090480 do Nr 090500, skradzione urzędnikowi 1 Urzędu Skarbowego w Katowicach.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych

Ministerstwo Skarbu unieważnia 4 niewykorzystane blankiety pokwitowań kasowych Serii B za Nr 344120 b, c, d, e, zrabowane poborcy skarbowemu 3 Urzędu Skarbowego w Lublinie.

Cena zł 55

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata: roczna zł 2.400; półroczna zł 1.300 kwartalna zł 700; miesięczna zł 300.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz okres czasu, którego prenumerata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty. Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca następnego po dokonaniu wpłaty, jednak na okres nie dłuższy niż do końca 1948 r.

Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym Urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji pozostaną bez odpowiedzi. Pojedyńcze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty, wynosi zł 90.

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.